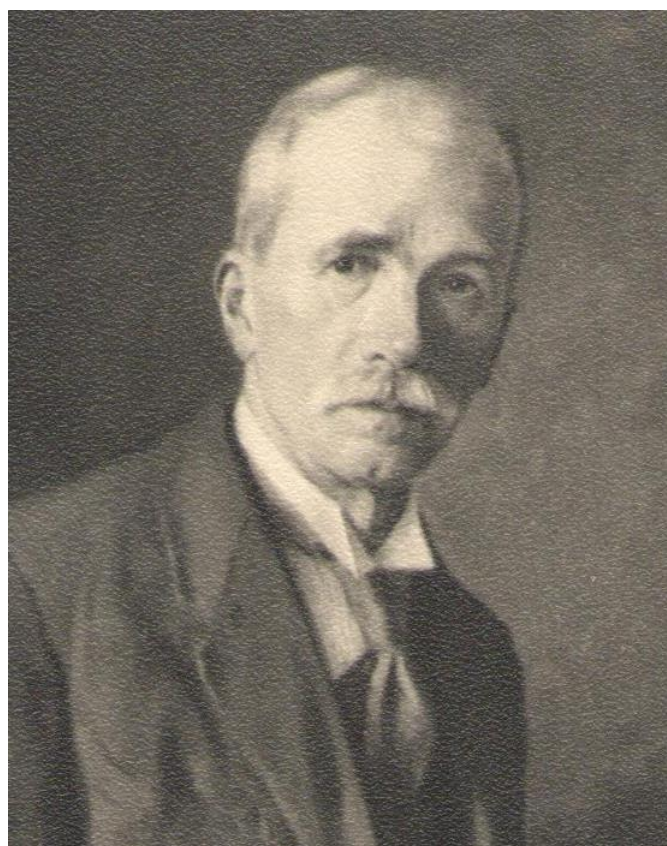

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností na

srpen 2017

Jan Paroubek

Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice

Amerling, Josef - malíř

* 10. 08. 1867 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

+ 28. 02. 1945 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Národní politika, 28, 1943., Toman, P.: Nový slovník čsl. výtvarných umělců. 1., s. 18., Hana, O.: Kalendárium 2000 - doplňky., Holý, J. P.: Chodský malíř – horšovskotýnský rodák. Domažlický deník, 2002, 27. 11., č. 276, s. 17., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 45. Město H. Týn 2002., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium.

Anotace: Syn malíře Ignáce Amerlinga, staňkovského rodáka (1837-1912). Působil jako malíř církevních obrazů v Domažlicích a okolí. Provedl malby ve více než padesáti kostelech, např. v kostelech v Blížejevě, Srbech, Mířkově nebo v kaplích ve Výrově a Všepadlech. Údaje o narození převzaty od Otomara Hany a z webu Portafontium.cz.
- 150. výr. narození

Amort, Alois - sochař

* 20. 08. 1842 - Beroun (okr. Beroun)

+ 23. 01. 1912 - Uherské Hradiště (okr. Uherské Hradiště)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Sochař, který si oblíbil Domažlice. Dom. deník, 6, 1997, 1. 3., č. 58, s. 12., Kalendárium osobností západních Čech na rok 2002, s. 18. Plzeň, SVK 2001.

Anotace: Sochař a štukatér pocházející z italského uměleckého rodu, který přišel do Čech na sklonku 17. století. Žákem pražského sochaře italského původu G. B. Pellerginiho. V Domažlicích zhotovil několik náhrobních pomníků na starých hřbitovech - u sv. Jana a U Svatých. Dvakrát se zde oženil, poprvé roku 1867 s Barborou Holubovou a v roce 1875 s Eliškou, dcerou voskařského mistra Josefa Kratochvíle. Měl 16 dětí, tři synové se stali rovněž sochaři (nejznámější Václav). Se synem Vlastimilem se podílel na vnitřní i vnější výzdobě domu č. 181 v Masarykově ul., kde od r. 1935 žil syn Václav. Alois objevil nadání domažlického sochaře Jakuba Royta. Potomky rodu jsou herečka Světlá Amortová a Čestmír Amort. - 175. výr. narození

Batelka, Josef, Ing. arch., CSc. - architekt

* 22. 08. 1932 - Český Heršlák (okr. Český Krumlov)
+ 26. 10. 2014 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Malá encyklopedie výtvarných umělců a architektů západních Čech: 1945-1990, s. 159-160. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1990., Kdo je kdo v architektuře..., s. 21. Praha, Modrý jezdec 1993., Holý, J. P.: A tak přišla sedmdesátka. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 16. 08., č. 190, s. 18., Frait, K.: Rýsovací prkno předznamenalo celý můj život architekta. Domažlický deník, roč. 21, 2012, 25. 02., č. 48, s. 4., Babor, J.: Zemřel architekt Josef Batelka. Domažlický deník, 2014, 06. 11., č. 260, s. 3, fot., Databáze autorit Národní knihovny ČR, heslo Batelka, Josef.

Anotace: Absolvent Vysoké školy architektury, promoval v roce 1957. Působil jako svobodný autorizovaný architekt, dlouholetý člen komise pro výstavbu MÚ Domažlice, člen okresní rady Junáka. Autor projektů MKS, kina, banky a plaveckého bazénu v Domažlicích nebo smuteční síně v Klenčí pod Čerchovem. Aktivní byl také v kulturní oblasti - vystupoval s domažlickým ochotnickým divadlem, zpíval v pěveckém souboru Čerchovan, hrál na housle a učil hře na ně v hudební škole. - 85. výr. narození

Benda, Josef - dělník

* 21. 02. 1905 - Zahořany (okr. Domažlice)
+ 16. 08. 1942 - Most (okr. Most)

Místa působení: Most

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Záznam v kronice obce Zahořany 1946-1994, s. 34-35.

Anotace: Naroděn v Zahořanech, v domě čp. 37. V roce 1942 nuceně nasazen v uhelných dolech na Mostecku, zde hospitalizován a operován kvůli žaludečním potížím. Následně vyšetřován a mučen gestapem z důvodu podezření na poslech zahraničního rozhlasu. Z posledního výslechu přivezen v bezvědomí, ze kterého se již neprobral... - 75. výr. úmrtí

Blau, Josef - učitel

* 12. 08. 1872 - Nýrsko (okr. Klatovy)
+ 22. 10. 1960 - Straubing (Německo)

Místa působení: Nýrsko, Klatovsko, Domažlicko, Straubing (Německo)

Literatura: (aks): Regionální historik J. Blau. Domažlicko, 1995, 26. 10, č. 43, s. 4., Pulánek, H.: Josef Blau. In: Z Chodského hradu 1988, s. 27-45. Domažlice, MCH 1988., Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 65. P., MMM 1997., Korandová, M.: Piruety na ostří nože. Vydání první. Nýrsko, Muzeum Královského hvozdu, 2016. 240 stran.

Anotace: Narodil se v rodině ševce, po absolvování školy nastoupil jako písař u notáře Sandera a na jeho popud vystudoval učitelský ústav v Praze. Učitelskou dráhu začal v Dešenicích. Po tragické smrti své první ženy se oženil se sestrou skladatele Jindřicha Jindřicha Barborou. K publikační činnosti ho přivedl zájem o historii Šumavy a Králováků. Psal o vývoji osídlení Šumavy a Českého lesa, o historii Nýrska a skláren. Kromě toho v drobných spisech zpracoval šumavská stará řemesla, historiky o tzv. lesních lidech, šumavský domácký průmysl a lidové umění. Jako antifašista nesměl za války publikovat. V roce 1948 se po smrti své druhé ženy vystěhoval do Bavorska. Spolupracoval s ním historik a pedagog Karlmann Pöhl. Pozn.: Kudrlička uvádí jako datum úmrtí 20. 10. 1960. - *145. výr. narození*

Brůha, Josef - čl. zahraniční voják

* 26. 08. 1902 - Klatovy (okr. Klatovy)
+ 05. 01. 1989 - Harrogate (Velká Británie)

Místa působení: Nýrsko, Domažlicko, Hranice, Velká Británie

Literatura: Poslední pocta, s. 19. Rosedale Printing Company, USA 1989.

Anotace: Účastník 2. čl. zahraničního odboje. Absolvoval vojenskou akademii v Hranicích, v letech 1930-35 působil jako důstojník v Komárně. Dne 5. 7. 1939 přešel protektorátní hranice s Polskem, v Krakově působil jako pobočník pplk. Ludvíka Svobody. Pak odešel do Francie, kde byl velitelem vojenského útvaru v Agde. Po roce 1945 velitelem vojenských útvarů, po r. 1948 komunisty zbaven velení, odstěhoval se do Nýrska. Dne 11. listopadu 1948 přešel hranice do Německa a přes Holandsko se dostal do Anglie.
- *115. výr. narození*

Červenka, Jaroslav - vedoucí osvětové besedy

* 28. 12. 1909 - Postřekov (okr. Domažlice)
+ 24. 08. 1992 - Běhařov (okr. Klatovy)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Doubek, J.: "...Odešel nám již navždy náš milý kamarád." Domažlický zpravodaj, 19, 1992, č. 10., Vorlíček, J.: Vzpomínka na všestranného člověka Jaroslava Červenku. Dom. deník, 8, 1999, 2. 1., č. 1, s. 10.

Anotace: V mládí se závodně věnoval lehké atletice, běhal na lyžích, hrál fotbal za domažlické Sněhaře, prosadil se i v turistických závodech. V kultuře pracoval od roku 1959 - jako odborný pracovník mimoškolního vzdělávání, vedoucí osvětové besedy, vedoucí kina Čakan. Do roku 1953 pracoval u Okresního soudu, do r. 1955 v Teplotechně. Celoživotním koníčkem se mu stalo fotografování. Do konce života byl aktivní turista, i v pokročilém věku pomáhal při atletických závodech jako rozhodčí. Oblíbené rčení: "Ty jsi ale vořech!" mu vysloužilo přezdívku "Vořech Červenka". - 25. výr. úmrtí

Guttman, Jindřich - politický vězeň

* 22. 04. 1899 - Písek (okr. Písek)
+ 30. 08. 1942 - Majdanek (Polsko)

Místa působení: Domažlice, Terezín, Sobibór (Polsko), Majdanek (Polsko)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Internetová databáze Oběti ghetta Terezín a transportů z českých zemí do ghetta Łódź, Minsk a do pracovního tábora Ujazdów na stránkách Památníku Terezín.

Anotace: Příslušný do Domažlic, v červenci roku 1940 zatčen v Praze. Na začátku května 1942 odtransportován do terezínského ghetta, dále vězněn v Sobibóru a Majdaneku, kde měl táborové číslo 8105. Zde zahynul na konci srpna roku 1942. - 75. výr. úmrtí

Holeček, Zdeněk - funkcionář ČSBS

* 03. 08. 1922 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 14. 10. 2002 - Staňkov (okr. Domažlice)

Místa působení: Staňkov, Flossenbürg (Německo)

Literatura: Zemřel Jiří Holeček. Dom. deník, 11, 2002, 19. 10., č. 244, s. 16.

Anotace: V sedmnácti letech byl za 2. světové války jako člen 3. oddílu domažlických skautů mezi 150 rukojmími, kteří byli zatčeni v souvislosti s tzv. Smudkovou aférou. V období od 21. 3. 1940 do 18. 12. 1941 byl vězněn v koncentračním táboře Flossenbürg. Po skončení války byl v souvislosti s emigrací bratra Vladimíra komunisty zatčen a 6. 9. 1949 odsouzen k odnětí svobody na 4 měsíce a k peněžitému trestu. Poté byl odsouzen na 18 měsíců. V důchodovém věku byl aktivním členem Českého svazu bojovníků za svobodu. Po řadu let až do své smrti byl předsedou staňkovské organizace ČSBS, místopředsedou OV ČSBS a v letech 1992-1995 jeho předsedou. - 95. výr. narození

Holý, Prokop Jan - učitel

* 02. 08. 1902 - Moldava (okr. Teplice)
+ 02. 06. 1985 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Kotal, J.: Učitel-archeolog odešel. Zpravodaj AS Domažlice, 1985, červenec., Hana, O.: Vzpomínka: Odborný učitel Prokop Jan Holý. Domažlický deník, 11, 2002, 3. 8., č. 179, s. 15.

Anotace: Pocházel z učitelské rodiny, dětství a mládí prožil v Praze. Matka, rozená Čeledová, pocházela z učitelské hudební rodiny Čeledů. Gymnázium studoval v Křemencově ulici ve Vlašimi, kde třídním učitelem byl zakladatel československého skautingu Antonín Benjamin Svojsík a sám patřil mezi našich prvních devět skautů. Absolvent Amerlingova učitelského ústavu. Pokračoval v dalším studiu na UK v Praze, obor medicína, antropologie a přírodní vědy. Mezi jeho profesory byli domažličtí rodáci Josef Pelnář a Klement Weber. Praktikoval v archeologickém oddělení Národního muzea. V roce 1925 dokončil dálkové studium na Vysoké škole pedagogických studií rozšířené o profesuru tělesné výchovy. Do Domažlic přišel roku 1936, kdy zdědil domek po prarodičích v Jiráskově ulici a byl zde ustanoven učitelem. V Muzeu Chodska sestavil nerostopisné a archeologické sbírky, byl při vykopávkách u Milavčí, Meclova a Smolova. Působil v rámci Církve československé husitské. Vedle archeologické činnosti vyučoval i hře na hudební nástroje a to naposledy v Klenčí až do r. 1970, kdy byl již v důchodovém věku. Prokop Holý byl první vysokoškolsky vzdělaný učitel na základních školách v Domažlicích. Byl i aktivním členem Čerchovanu. - 115. výr. narození

Horák, Jaromír - zpěvák

* 06. 08. 1912 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 05. 09. 1982 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Domažlice, Flossenbürg (Německo), Plzeň

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 39. Plzeň, KKS 1977., Votruba, V.: Když zpíval J. Horák. Nová Pravda, 2, 1991, 12. 1., č. 10, příloha., s. 3., (ko): Srdce plné lásky. Deník Nová Pravda, 2, 1992, 4. 9., č. 208, s. 12., Burda, J.: Výročí narození J. Horáka. Dom. deník, 6, 1997, 28. 7., č. 174, s. 11., Burda, J.: Byl výborným tlumočnickem chodské písně. Dom. deník, 6, 1997, 6. 9., č. 209, s. 15., Vorlíček, J.: Vzpomínka na Jaromíra Horáka. Dom. deník, 11, 2002, 6. 8., č. 181, s. 18., Baier, Vl.: Trpěl, hale nemlčel. Domažlicko, 12, 2002, 4. 9., č. 36, s. 4., Cibulková, M.: Před 30 lety zemřel Král chodských zpěváků. Dom. deník, 21, 2012, 05.09., č. 208, s. 3, fot.

Anotace: Zpěvák-tenorista, interpret chodské lidové písně. Po maturitě na domažlickém gymnáziu absolvoval učitelský kurs, byl učitelem v Domažlicích. Od roku 1949 působil v Plzni jako středoškolský profesor. Za 2. světové války vězněn v koncentračním táboře Flossenbürg. Po návratu byl zaměstnán na domažlickém školském úřadu a od r. 1949 působil ve funkci referenta KNV v Plzni. Začátky zpěvu a hudby u prof. Bartovského v učitelském kurzu, na klavír se učil u J. Ereta, zpěv studoval u Vl. Wuršla. Člen pěveckého sboru Čerchovan. Populární z pořadu Hrají a zpívají Plzeňáci. Nahrál několik gramofonových desek. Pravidelně vystupoval na Chodských slavnostech. - 105. výr. narození

Janeček, Karel - hudebník

* 03. 08. 1904 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

+ 15. 08. 1977 - Ostrava (okr. Ostrava-město)

Místa působení: Domažlice, Mariánské Lázně

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 2002, s. 103. Plzeň, SVK 2001.

Anotace: Zakladatel obchodu s hudebninami v Domažlicích. Později hudebník a orchestrální archivář v Mariánských Lázních. Otec skladatele, dirigenta a publicisty Bohumila Janečka. - 40. výr. úmrtí

Kadlec, Jan, JUDr. - právník

* 09. 02. 1913 - Nezdice u Přeštic (okr. Plzeň-jih)
+ 28. 08. 2002 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Postřekov, Hostouň, Domažlice, Klenčí pod Čerchovem

Literatura: Holý, J. P.: Opustil nás Jan Kadlec. Dom. deník, 2002, 11, 31. 8., č. 203, s. 18., Holý, J. P.: Za naším spoluobčanem JUDr. Janem Kadlecem. Dom. zpravodaj, 24, 2002, č. 10, s. 11.

Anotace: Vystudoval Právnickou fakultu UK v Praze. V r. 1949 nastoupil jako hospodářský úředník na hostouňské traktorové stanici. Autor řady církevních skladeb. Vlastním nákladem vydal knihu vzpomínek Zpověď rytíře z hory tajemné a záznamy o významných osobnostech, s nimiž se ve svém životě setkal. Působil jako regenschori (ředitel kůru) v Klenčí a jako předseda OV Mírové rady. - 15. výr. úmrtí

Klička, Václav - hudební pedagog

* 01. 08. 1882 - Praha (okr. Hlavní město Praha)
+ 22. 05. 1953 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Klatovy, Česká Kubice, Plzeň

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1998, s. 43. Plzeň, SVK 1997.

Anotace: Syn klatovského rodáka Josefa Kličky, varhaníka a skladatele. Virtuosi na harfu a housle, člen plzeňského operního orchestru (1903-1910). Pedagog na pražské konzervatoři. Pobýval v České Kubici. - 135. výr. narození

Konrády, Josef - hudebník

* 06. 03. 1909 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 26. 08. 1997 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Odešel Josef Konrády, poslední člen domažlické hudební rodiny. Dom. deník, 6, 1997, 30. 8., č. 203, s. 13.

Anotace: Bratr Jakuba (1905), Jiřího (1906), Antonína (1907), syn Jakuba st. (1881-1946), zakladatele a majitele hudebního závodu na Dolejším Předměstí v Domažlicích. Původně se italský lesmistrovský Konrádyů usadil v Klenčí, v Domažlicích zapustil své kořeny po roce 1750 příchodem jircháře (koželuha) Kašpara Konrádyho. - 20. výr. úmrtí

Kovář, František - ředitel chlapecké školy

* 26. 08. 1847 - Písek (okr. Písek)
+ 25. 09. 1910 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: F. Kovář se zasloužil o domažlické školství. Dom. deník, 6, 1997, 2. 9., č. 205, s. 15.

Anotace: Studoval vídeňskou techniku, studia z finančních důvodů nedokončil. Složil suplentské zkoušky a učil na středních školách v Praze a v Biele Cerkvi. Do Domažlic přišel v roce 1873. Stal se členem okresního i městského zastupitelstva, okresní školní rady a řídicím činovníkem učitelské organizace Budeč. V letech 1881-1909 byl ředitelem Měšťanské školy chlapecké. Spolu s Antonínem Srnou se stal zakladatelem a od roku 1884 ředitelem Pokračovací školy. - 170. výr. narození

Královec, Pavel - fotbalový rozhodčí

* 16. 08. 1977 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Tauer, V., Královec, P.: Že nehrál Řepka, uškodilo fotbalu. Týdeník Domažlicko, roč. 21, 20.4.2011, č. 16, s. 16, fot., Internetové stránky informačního portálu pro rozhodčí FAČR: Královec je mezi elitou evropských rozhodčích. Publikováno 20. 12. 2012.

Anotace: Český fotbalový rozhodčí, občanským povoláním vedoucí obchodu se svařovací technikou. Řídí především zápasy domácí nejvyšší fotbalové soutěže (od roku 2003), na mezinárodním rozhodcovském poli začíná působit v roce 2005. Mezi jeho největší profesní úspěchy patří účast na olympiádě v Londýně, na Mistrovství Evropy v Polsku a Ukrajině či řízení utkání Ligy mistrů mezi Realem Madrid a Ajaxem Amsterdam (prosinec 2012). Na podzim téhož roku je Komisí rozhodčích UEFA zařazen do skupiny Elite, tedy mezi 22 nejlepších rozhodčích Evropy. - 40. výr. narození

Lauda, Jaroslav, šstržm. - četnický strážmistr

- * 05. 08. 1907 - Stříbrné Hory (okr. Klatovy)
- + 08. 10. 1938 - Nová Ves u Kdyně (okr. Domažlice)

Místa působení: Brůdek, Nová Ves u Kdyně

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice 1949., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium., Památníky na okrese věnované obětem 2. světové války. Dom. deník, 1997, 7. 5., č. 6, s. 14., Internetové stránky nakladatelství Codyprint, heslo Jaroslav Lauda.

Anotace: Příslušník četnické stanice ve Kdyni a velitel družstva SOS. Zastřelen u Nové Vsi u Kdyně po přestřelce vyvolané nacistickými ordnery, při které byl zabit Vojtěch Ret. Dne 2. června 1946 mu byl slavnostně na místě přestřelky odhalen pomník. Prezidentem republiky udělen "in memoriam" Československý válečný kříž 1939. - 110. výr. narození

Mestl, Jan - kapelník

- * 08. 08. 1877 - Hlohová (okr. Domažlice)
- + 07. 04. 1949 - Staňkov (okr. Domažlice)

Místa působení: Staňkov

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 104. Plzeň, KKS 1977., Baier, V.: Jan Mestl, to bul nákyj pjískač... Dom. deník, 16, 2007, 27. 08., č. 199, s. 8.

Anotace: Původní profesí poštovní zaměstnanec, otec šesti dětí. Od roku 1900 žil ve Staňkově. Jinak klarinetista a kapelník - hudbě se zdokonalil u plukovní kapely. Ovládal hru na řadu hudebních nástrojů. Jan Mestl patřil k nejlepším regionálním lidovým hudebníkům první poloviny 20. století a některé jeho skladby se hrají dodnes. Jeho hra je zachována na třech gramofonových deskách nahraných roku 1947 u firmy Esta Svačinovou dudáckou muzikou. - 140. výr. narození

Novák, Václav, MUDr., CSc. - primář

* 05. 08. 1932 - Dub (okr. Prachatice)

+ 26. 10. 2014

Místa působení: Domažlice, Stod, Plzeň

Literatura: Domažlicko, 2, 1992, č. 34, s. 2., Vorlíček, J.: Blahopřání V. Novákovi. Dom. deník, 11, 2002, 3. 8., č. 179, s. 16., Domažlický zpravodaj, 30, 2008, č. 2, s. 2., Cibulková, M.: Domažlice udělovaly poprvé zlatou medaili. Domažlicko, 18, 2008, 12. 3., č. 11, s. 1., (red): Václav Novák obdržel medaili od města. Domažlicko, 18, 2008, 12. 3., č. 11, s. 3., fot., Babor, J.: Zemřel Václav Novák. Domažlický deník, 2014, 05. 11., č. 259, s. 3, fot.

Anotace: Vystudoval gymnázium v Prachaticích a lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Plzni. Pracoval v Anatomickém ústavu, později jako asistent na chirurgické klinice v Plzni. Absolvoval studijní pobyt v USA, po návratu byl členem týmu, který uskutečňoval první transplantace ledvin, které se v Plzni prováděly. V sedmdesátých letech, v době normalizace, musel opustit své místo a stal se primářem stodské chirurgie. Byl zde natolik výraznou osobností, že se stal předlohou pro tři literární příběhy stodského lékaře a spisovatele V. Grubera. Později přešel do domažlické nemocnice, kde se rovněž stal primářem chirurgie. V roce 1997 odešel do důchodu. Zastupitelstvo města Domažlice dne 12. prosince 2007 schválilo udělení pamětní medaile za zásluhy o rozvoj nemocnice v Domažlicích, ocenění získal jako vůbec první nositel v roce 2008. - 85. výr. narození

Paroubek, Jan - malíř

* 17. 05. 1877 - Bezděkov (okr. Klatovy)
+ 28. 08. 1962 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Malá encyklopedie výtvarných umělců a architektů západních Čech: 1945-1990, s. 85. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1990., (hs): Zachytil krásu Domažlicka. Pravda, 68, 1987, 22. 5., č. 117, s. 5., Haas, J.: Umělecký odkaz J. Paroubka. Domažlické noviny, 1, 1992, č. 14, s. 8., Malíř a grafik J. Paroubek. Domažlický zpravodaj, 19, 1992, č. 10, s. 1., Nikl, I.: Vzpomínka na malíře J. Paroubka. Klatovsko, 33, 1992, č. 19, s. 5., Haas, J.: Jan Paroubek. In: Výroční zpráva OA Domažlice, s. 48-65. Domažlice, OA 1988., Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 112. P., MMM 1997., Langhammer, J.: Tvůrci exlibris v západočeské oblasti, s. 6. Plzeň, SVK 1998., Sika, V.: Výstava Jana Paroubka v domažlické Galerii bratří Špillarů. Dom. deník, 11, 2002, 23. 3., č. 70, s. 17., Vorlíček, J.: Výtvarník Jan Paroubek-nejen malíř, ale i otec. Dom. deník, 11, 2002, 10. 4., č. 84, s. 16., Sika, V.: Jan Paroubek-malíř, grafik, kreslíř. Dom. zpravodaj, 24, 2002, č. 4, s. 11-12., Holý, J. P.: Odkaz Jana Paroubka zůstane velkým pokladem Chodska. Dom. deník, 14, 2005, 7. 1., č. 5, s. 12., Paroubková, J.: Tvůrci a sběratelé exlibris na Domažlicku. Domažlický zpravodaj, 28, 2006, č. 5, s. 14., Holý, J. P.: Vzpomínka na Jana Paroubka. Domažlický zpravodaj, 29, 2007, č. 10, s. 14., Sika, V.: Před 55 lety zemřel Jan Paroubek. Domažlický deník, 16, 2007, 04. 09., č. 206, s. 3.

Anotace: Narodil se v Bezděkově, čp. 41 jako syn pivovarského bednáře. Rodina se již v následujícím roce přestěhovala do Domažlic. Studoval gymnázium v Domažlicích, pak učitelský ústav v Praze. Působil jako učitel v Úboči, v Koutě, později jako ředitel měšťanské školy. Malíř autodidakt. Jeho talentu si povšiml J. F. Hruška, který mu navrhl spolupráci na národopisně orientovaných studiích, které by se týkaly chodského ornamentu. Na tvorbě patrný vliv A. Kalvody. Vynikající ilustrátor chodské literatury a grafik. Ilustroval některé pohádky J. F. Hrušky a přispíval kresbami do Českého lidu. V tvorbě nad malbou převažuje kresba tužkou, uhlem a perem. Tvorba zasvěcena Chodsku, podčerchovské přírodě a městu Domažlice. Roku 1926 vychází kniha Starobylé Domažlice, r. 1936 Zasněžené Domažlice. Jeho práce vydala na pohlednicích Minerva v Praze a knihkupec V. Rybařík v Domažlicích. Vytvořil celkem 121 exlibris dřevorytem nebo tištěných ze zinkového štočku. Námětově na nich převládalo Chodsko, domažlická architektura a příroda. Roku 1939 se zúčastnil výstavy Chodsko ve výtvarném umění v pavilonu Myslbek v Praze. Na pozvánce k ní byl otištěn jeho dřevoryt Jan Sladký Kozina, knižní katalog výstavy měl další Paroubkovy dřevorytiny: Chodský hrad a Kozinův pomník na Hrádku. Tvořit v dřevorytu začal pod vlivem sochaře Františka Bílka, který jej v roce 1917 v Domažlicích navštívil. Přátelil se s filozofem, bývalým spolužákem z domažlického gymnázia, Ladislavem Klímou. Byl aktivním členem Sdružení chodského národopisu a kuratoria Městského musea v Domažlicích, jedním ze zakládajících členů Baarovy společnosti. Otec architekta Jaroslava Paroubka a Jiřiny a Vlasty Paroubkových, zeť Jakuba Růžka. Sbírkou jeho exlibris obohacenou o vlastní sběr (celkem 6083 exlibris) věnovala jeho dcera Jiřina v roce 2004 Národnímu muzeu. - 55. výr. úmrtí

Požár Chodského hradu roku 1592 (Domažlice, 08. 08. 1592)

- 08. 08. 1592 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Durdík, T.: Chodský hrad v Domažlicích, s. 4. Domažlice: Muzeum Chodska v Domažlicích, 1987., Zpravodaj AS Domažlice, roč. 14, 1987, č. 6, s. 3.

Anotace: V létě roku 1592 postihl jihozápadní část města Domažlic velký požár, který poničil i Chodský hrad. Oheň ušetřil věž v JV nároží hradu, jinak mu padla za oběť veškerá hradní zástavba sestávající se ze tří přízemních, či maximálně patrových křídel. Po požáru byla vyhotovena mapa znázorňující rozsah škod, zachycuje město od jihu. Toto vyobrazení je současně nejstarším dodnes dochovaným pohledem na Domažlice. - 425. výr. události

Prunar, Emanuel - tiskař

* 09. 01. 1855 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 17. 08. 1917 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Hana, O.: Životní výročí L. Karlíkové. Domažlický deník, 9, 2000, 15. 12., č. 291, s. 18.

Anotace: Syn Karla Františka Prunara, po smrti svého bratra Jiřího se ujal tiskárny a vydávání Posla od Čerchova. Byl vyučeným sazečem, své vzdělání si doplnil v tiskárně bratří Grogrů v Praze. Koncesi k vedení knihtiskárny získal roku 1886. Byl otcem Karla Prunara (1894-1954) a dědečkem Ludmily Karlíkové. - 100. výr. úmrtí

Psůtka, Roman - atlet

* 06. 08. 1962 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Tauer, V.: Colmar je jako pro jiné olympiáda. Domažlický deník, 20, 6.5.2011, č. 106, s. 5.

Anotace: Pracuje jako údržbář v dětském domově ve Staňkově. Atletice se věnuje od roku 1990, předtím byl v letech 1978-81 cyklistou na úrovni SVS a státní reprezentace ČSSR. Nejvíce si v atletice cení 40. místa na Mistrovství Evropy v běhu na 100 km z roku 2002 z holandského Winschotenu a vítězství v úvodním ročníku Chodského poháru v chůzi. - 55. výr. narození

Rybářík, Jaromír Alois - majitel knihkupectví

* 10. 06. 1904 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 26. 08. 1942 - Waldheim (Německo)

Místa působení: Domažlice, Waldheim (Německo)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Matriční záznam o narození a úmrtí na internetových stránkách projektu Porta fontium.

Anotace: Naroden v Domažlicích, v domě čp. 111. Syn Václava Rybáříka, místního knihařského mistra a Marie, rodem Křištof. Pracoval jako majitel knihkupectví. Zatčen 10. prosince 1940, zahynul v nacistické věznici ve Waldheimu na konci srpna roku 1942.
- 75. výr. úmrtí

Strádal, Jan - dělník

* 05. 09. 1905 - Hluboká (okr. Domažlice)
+ 22. 08. 1942 - Osvětim (Polsko)

Místa působení: Praha-Pankrác, Terezín (okr. Litoměřice), Osvětim (Polsko)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Internetová databáze Polizeigeängnis Theresienstadt 1940-1945 na stránkách památníku Terezín., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium.

Anotace: Naroden v obci Hluboká na Domažlicku, v domě čp. 58. Syn Josefa Strádala, místního továrního dělníka a Josefý Strádalové. Zaměstnán jako dělník. Zatčen v květnu roku 1940, vězněn v pražské pankrácké věznici a v terezínské Malé pevnosti. V létě 1942 odtransportován do nacistického koncentračního tábora v Osvětimi, kde zahynul v srpnu téhož roku. - 75. výr. úmrtí

Trauttmansdorff, Ferdinand Josef - místodržitel

* 12. 01. 1749

+ 27. 08. 1827 - Vídeň (Rakousko)

Místa působení: Horšovský Týn, Belgie, Rakousko

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1997, s. 52. Plzeň, SVK 1996., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 24. Město H. Týn 2002.

Anotace: Říšský kníže a majitel horšovskotýnského panství. Byl zemským radou, od roku 1787 ministrem a předsedou gubernia v Nizozemí. Narodil se v roce 1749, vystudoval práva a vstoupil do diplomatických služeb. Účastnil se vyslání mladé kněžny Marie Antoinetty do Paříže, kde se stala ženou budoucího francouzského krále Ludvíka XVI. Poté plnil další diplomatické povinnosti ve službách Marie Terezie a Josefa II. Ten vyslal Ferdinanda v roce 1787 do Bruselu, aby vykonával funkci místodržitele v rakouském Nizozemí. V bouřlivých letech na přelomu 18. a 19. století (za napoleonských válek) vedl rakouskou zahraniční politiku. Získal Řád zlatého rouna a v roce 1805 byl povýšen do knížecího stavu s dědičným právem tohoto titulu pro prvorozeného syna. V roce 1808 přenechal rakouskou diplomacii knížeti Metternichovi, ale přízeň císaře Františka si udržel i nadále jako nejvyšší hofmistr. Při pobytu na zámku v Horšovském Týně napsal své paměti. - 190. výr. *úmrtí*

Ublacker, Tobiáš - sochař

* 19. 08. 1682 - Chotěšov (okr. Plzeň-jih)

Místa působení: Domažlice, Třebnice, Semněvice, Horšovský Týn

Literatura: Haubert, J.: Výtvarní umělci Domažlicka v období baroka. In: Výroční zpráva Okresního archivu Domažlice za rok 1980, s. 119. H. Týn., Okresní archiv 1981., Toman, P.: Nový slovník čsl. výtvarných umělců. 2, s. 616. P., R. Ryšavý 1950.

Anotace: Syn Tomáše Ublackera, řezbáře. Činný v letech 1717 až 1728. V roce 1717 vytvořil pro kostel v Semněvicích dva křesťany, roku 1719 pro kostel v Třebnici dva anděly a v roce 1728 tři sochy pro kostel sv. Apolináře v Horšovském Týně. - 335. výr. *narození*

Vysvěcení kaple sv. Anny na Veselé hoře u Domažlic (Veselá hora, 28. 08. 1887)

- 28. 08. 1887 - Veselá hora (okr. Domažlice)

Literatura: Hana, O.: Kaple sv. Anny pod Vavřincem. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 09. 09., č. 211, s. 15.

Anotace: Přibližně uprostřed cesty z domažlického hlavního náměstí ke kostelu sv. Vavřince na Veselé hoře nalezneme šestibokou novorománskou kapli sv. Anny. Tu nechala v osmdesátých letech 19. století vystavět šlechtična Anna z Ehrenfeldu, vdova žijící v Domažlicích. Dílo vybudované stavitelem Procházkou z Domažlic bylo vysvěceno v neděli 28. srpna roku 1887 místním děkanem a arciknězem P. Karlem Hájkem, při obřadu asistovali kaplan P. Jan Šindelář a novokněz P. Jirí Kostlivý. - 130. výr. události

Zrušení vojenského útvaru v Domažlicích (Domažlice, 31. 08. 1992)

- 31. 08. 1992 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Domažlicko, 1, 1991, 3. 5., č. 1, s. 1.

Anotace: Vojenský útvar č. 8200 měl být podle vyjádření pplk. Dušana Lišajníka zrušen k 30. dubnu 1992 (viz Domažlicko, 1, 1991, 3. 5., č. 1, s. 1). Podle informace posledního velitele L. Šebesty byl vojenský útvar zrušen až k 31. srpnu 1992. - 25. výr. události

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností Domažlicka na měsíc srpen 2017

Sestavil: Petr Vecka

Odp. red.: Bc. Lenka Schirová

Domažlice, Městská knihovna Boženy Němcové 2017. Neustránkováno, 7 výtisků

Tisk: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice